

μου κληρονόμισα, και δέωμαι τὰ παιδία μου νὰ μὴν τὴν ἤθελε διασῆσει κανένα ἐξ αὐτὰ εἰς σὲ κανένα πράγμα, ὅπερ τῆς ἀφίνω ὡς ἄνωθεν κληνητὰ και ἀκνήνητα και εἰς ὅλα μου τὰ δικαιόματα. Και ἐπειδὴ ἔδωσα τοῦ γαμπροῦ μου και τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Μπατίστα τινὰς τόπους διὰ νὰ φητεύσουσι διὰ νὰ μοῦ πληρῶνουν τὸ βάρος αὐτῶν, θέλω νὰ τοὺς ἔχουσιν ἐλευτέρους ἀπὸ παντὸς βάρους και τέλους. Ἀφίνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Αὐγουστὶ τὸ ὁσπῆτιόν μου ἄπερ ἔχω εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἦγουν τὰ δύο ἐργαστηρόπουλα και τὸ ὁσπητόπουλο ὅπου ἔνε ὀπισθεν αὐτῶν. Τὰ δὲ ἐλαϊκὰ βιζάρια ἄπερ ἔχω εἰς τοὺς τόπους τοὺς ἄνωθεν, ὅπερ ἔδωσα τοῦ γαμπροῦ και τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Μπατίστα, θέλω νὰ τὰ ἔχη ἡ συμβία μου ἡ Στάμα ἕως τέλους ζωῆς αὐτῆς, και ἀπὸ ἐκεῖ και ἔμπροσθεν νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ τὰ κάμη εἰ τι θέλῃ και βούλεται. Και ὅπιο ἐκ τῶν παιδίων μου ἤθελε ἠθραεθῆ κακοποιῶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ και δὲν ἤθελε κάμη τὸ θέλημά της, νὰ ἔχη τὴν κατάρρα μου και τοῦ Χριστοῦ, και νὰ ὕμορπῃ νὰ τὸν ἐξεκληρήσει ὅσάν νὰ ἦμουν ἐγὼ ἀπατὸς μου, και νὰ ὕμορπει νὰ λεγάρη ὅλλα τὰ δικαιόματά της ὅσάν νὰ ἦμουν ἐγὼ, ὅπου τὰ ἠξέυρη αὐτὴ τὰ μου ἔχουν κατωμένα. Και παρακαλῶ τὴν ἄνωθέν μου σηνβία νὰ τὰ μηράση ὅλλα μου τὰ παιδία χωρηστὰ τὸ καθὲν νὰ μὴν δὲν εἶναι τίποτα σκάνδαλα εἰς αὐτά. Και τὸ ὁσπῆτιόν μου ὅπερ κατηκῶ, θέλω εἰς τὸ τέλος αὐτῆς νὰ τὸ ἀφήσῃ ὅλλο ἔνοῦ ἐκ τὰ παιδία μου, ὅτηνος θελήσει αὐτὴ. Ἀκόμι θέλω ἡ ἄνωθέν μου συμβία εἰς τὸ τέλος αὐτῆς νὰ ἀφήσῃ ὅλαις ταῖς τεταρταῖς ἄπερ ἔχω στὴν Κορακιάναν τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Αὐγουστὶ, κόπτοντας και ἠλλιώνοντας πάσα ἑτερῆ μου διαθήκη και κοντήκελο, ὅπου νὰ ἔκαμα ἕως τὴν σήμερον· μόνον ἡ παρούσα ἐσχάτη διαθήκη νὰ ἔχη τὸ ἰσχυρὸν και βέβαιον, και ἀπαρσάλευτον ἐς αἶε και τὸ ἐξῆς. Και πάσα ἑτέρου μου ἐδικοῦ ἀφίνω σολδία πέντε, και οὕτως θέλο και ὀρίζω γενέσθαι.

Κατενόπιον τῶν ἀναγεγραμμένων μαρτύρων, εἰτιναῖς διὰ περισσοτέραν ἀσφάλιαν και βεβαίωσιν κάτωθεν εἰκιοχείριος ὑπέγραψαν.

+ ἐγὼ Γιώργι Χαλικιόπουλος μαρτηρῶ τὰ ἄνωθεν και ὑπόγραφα.

+ ἐγὼ Σπίρος Δημησιάνος μαρτηρῶ στὰ ἄνωθεν και ὑπόγραφα¹.

Léonard Phortios n'étant plus mentionné que comme décédé dans les actes publics postérieurs à 1570, sa mort ne saurait être placée qu'en cette année-là; elle suivit vraisemblablement de très près la rédaction de son testament, c'est-à-dire le 1er août 1570.

Si, jusqu'ici, nous n'avons parlé qu'incidemment du titre de *Comte Palatin* que portait Léonard Phortios, c'est que nous nous réservons de revenir sur cette question à la fin de la présente notice.

Un Vénitien nommé Théodore Gagliardi avait été créé comte palatin par Frédéric II, empereur d'Allemagne; parmi les privilèges attachés à cette distinction figurait celui de créer d'autres comtes palatins investis des

1. Notajo Arsenio Bublja, vol. n° 363, *Contratti e testamenti dal 1567 al 1571*, f. 602 recto et verso.

